

Písně: N282/ N432/N320/ K/ N314

I. čtení: J 1,1-18

II. čtení: 1 J 5,1-13

JISTOTA VĚČNOSTI

A je to opět tady, Advent. Období kdy si připomínáme očekávaný druhý příchod Ježíše Krista. Je to čas příprava očekávání. Ale vlastně na co? Děti nebo i mnozí z nás očekávají co zajímavého objeví pod stromečkem, je ale opravdu pro nás Advent dobou očekávání a příprav na Kristův příchod? A pokud ano, jsme opravdu připraveni? Opravdu se těšíme na Jeho druhý příchod a máme opravdovou jistotu, že při jeho příchodu budeme také s Ním? S Ježíšem?

Když jsem se před nějakým časem loučil s jednou starší sestrou ze sboru, loučil jsem se se slovy: „Tak se uvidíme zase příště“. Načež odpověděla, že to není jisté. Ano, svým způsobem měla pravdu. Není jisté, že se uvidíme zde v kostele, tak jsem hned odvětil: „Když se neuvidíme příště v kostele, tak se tedy uvidíme nahoře u Pána.“ Ovšem její gestikulace a další slova mne trochu znejistila a překvapila, když dodala: „Nebo taky dole“ a ukázala prstem.

Na tuto událost jsem si opět vzpomněl před pár týdny při pohřbu své tety, mamčininy sestry. Při posledním rozloučení z úst katolického kněze zaznívala slova o Boží lásce, o Božím milosrdenství a jak se všichni potkáme v nebi. A právě tématu věčnosti a spasení bych se chtěl dnes s vámi věnovat.

Těšíš se na tu chvíli? Kde budeme? Kde budeš trávit věčnost? Tak, jak jsme tady všichni spolu, potkáme se jednou i u našeho Spasitele? Je nějaká naděje či jistota být v nebi? Jste si jisti, že až na tomto světě vydechnete naposledy, budete pak u svého Stvořitele? Váháte, že to přece nikdo nemůže vědět? Máte strach a pochybnosti? Vyvstává nám mnoho otázek, které se týkají spasení a věčného života. Jsem však přesvědčen, že Bůh nás nechce nechat v nejistotě, spíše naopak, chce nás uklidnit o tom, kde budeme trávit věčnost, proto se společně podíváme na několik oddílů z Písma, ve kterých má Bůh svou zprávu pro nás.

Jelikož není nic ničivější než právě nejistota. Nejistota v tom, kde budu trávit svou věčnost. Jsem přesvědčen, že potřebujeme mít a znát jistou odpověď na otázku našeho spasení. Předně, abychom měli jistotu spasení, tak potřebujeme:

1. Chápat Boží vůli v této otázce. Boží vůlí je, aby všichni lidé byli spaseni-zachráněni. Bůh chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu. 1 Timoteovi 2:3nn (CEP)
2. Abychom neměli pochyb o tom, jestli jsme zachráněni. Považuji za důležité sdělení z dnešního čtení z Janovy ep. Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život.

Bůh si přeje, aby všichni došli spásy, a ty, kteří v něj uvěří, ubezpečuje a připomíná jim, že mají věčný život.

Nuže, stále máš pochybnosti? Co Ti brání uvěřit tomu, že máš věčný život, že jsi zachráněn pouhou milostí? Říkáš si, že to přece nemůže být tak jednoduché? Máš potřebu k tomu něco přidat z vlastních sil a nějak si to nebe zasloužit? Mezi nevěřícími, a dokonce i mezi křesťany panuje názor, že se do nebe dostanou na základě toho, jak žijí, či žili zde na zemi. Ovšem pozor, to je jen světský pohled na záchranu před peklem, který nemá s Božím pohledem nic společného. Příběh Doroty Máchalové z pohádky S čerty nejsou žerty, je toho důkazem. Nebe si nemůžeš zasloužit svým chováním. Jeden jediný hřích znečistí tvůj život.

Jakmile Boží dítě uvěří a přijme Krista jako svého zachránce, tak následné pokání náš život vyčistí. Ono vyčištění ale spasení nezajistí. Pokání je změna uvažování, smýšlení o Kristu, o Bohu, o hříchu a taková změna vypůsobí víru v Boha a přinese do života spasení. On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovu zrodili k novému životu skrze Ducha svatého. Titovi 3:5 (CEP)

Spasení je dílo milosti nikoli zásluha činů. Nuže stále jsi přesvědčen o tom, že budeš zachráněn a že budeš po smrti v nebi, protože máš více dobrých skutků než těch špatných? V tom případě Krista vůbec nepotřebuješ. Ano. Nepotřebuješ někoho, kdo za Tebe prolil svou krev, abys byl v Božích očích ospravedlněn. Krista nepotřebuješ, jelikož se ospravedlňuješ sám. Sám určuješ, čím a jak smažeš své hříchy ze svého života.

Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé." Marek 10:45 (CEP) Ježíš přišel, aby položil svůj život za ten můj i tvůj. Ježíš nás zastoupil a zaplatil dluh. Když přijmeme Ježíše jako svého Spasitele, tak v podstatě souhlasíme a přijímáme zástupnou oběť Ježíše Krista. Ve chvíli, kdy Ježíše přijmeme jako svého zachránce, tak jsme ZACHRÁNĚNI. SPASENÍ – to je otázka víry, a to je jedna jediná věc, která je na nás - VÍRA.

- Ale těm, kteří ho přijali, dal právo být Božími dětmi - všem těm, kdo věří v jeho jméno. J 1:12 (B21)

- Kdo věří v Syna, má věčný život; kdo Synu nevěří, nespasí život, ale zůstává na něm Boží hněv. Jan 3:36(B21)

V těchto dvou verších je řeč o víře a přijetí, a to je to jediné, co po nás Bůh požaduje!!! Ono věřit a věřit je však rozdíl. Víra v Boha neznamena prohlásit, že Bůh existuje. Jestliže to naše věření, tedy ta víra nezměnila od základu náš život, jestliže naše víra nemá zřejmé důsledky na naše jednání a chování, na naši řeč a vůbec na všechny oblasti, pak je to všechno moc podezřelé, protože podobnou víru mají i démoni. Cože? Co to říkáš? Ano i démoni a ďábel věří v Boží existenci, ale nijak jej to kladně v jeho jednání a chování neovlivňuje. A tak, jestliže víra nezasáhla naše srdce a zůstala jen v hlavě, obávám se, že to není víra - spasitelná víra.

- Amen, amen, říkám vám: Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života. Jan 5:24 (B21)

Mít věčný život znamená mít Krista. Dostáváme se k tomuto velmi významnému bodu. A to je dnešní evangelium. A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho Synu. Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život. 1 Janův 5:11 - 1 Janův 5:12 (CEP) To je nejjednodušší zkouška, která ukáže, kdo má věčný život a kdo jej nemá. Celkem jednoduchý test. Je to prosté: „Kdo má Syna, má život.“ Bůh touží a jeho přáním je, aby byl spasen každý člověk. Také je jeho přáním, abychom poznali svou novou identitu, abychom si uvědomovali a nezapomínali. Už nejsem hříšník, který by byl oddělen od Boha, ale skrze zástupnou oběť Ježíše Krista mám přístup k Jeho trůnu a nic tomu nezabrání. Ani naše minulá, ani budoucí provinění nás od Krista nemohou odloučit.

Ten, kdo opravdu přijal Krista do svého života, tak si už nelibuje v hříchu. Je mu nepříjemné v hříchu setrávat. A pokud se tak stane, tak Boží Duch nás začne usvědčovat, když do hříchu vkráčíme. Boží Duch nás vede k pokání a vyznání svých hříchů. Ovšem pokud jsou lidé, kteří tvrdí, že mohou dělat to či ono, a vůbec je to netrápí a neruší; že hřeší proti Bohu a netouží po něm, tak je na místě pochybovat o jejich spasení. Když do vašeho života vstoupí Boží Duch, Bible říká, že je tam Kristus. A jestli Ho ve svém srdci skutečně máte, tak budete toužit po věcech, které si ve vašem životě přeje Bůh.

Pokud jsme jen pokřtěni, chodíme do kostela, zpíváme písně, čteme Bibli, modlíme se, tak zachráněni nejsme. Nejsme zachráněni, pokud se osobně pro záchranu nerozhodneme přijmout Ježíše jako svého zachránce. A jestli jste ho už přijali, tak jste zachráněni dokonale a můžete si být jisti, že máte Syna Božího.

On je naše jediná naděje. Bez něho jsme ztraceni. Ale máme-li Jej, máme život. Předně si zapamatujme, že - Spasení je Boží osvobození věřícího člověka od všech důsledků hříchu skrze smrt Jeho syna Ježíše Krista a navíc k tomu patří i všechny výhody, které nám udělil pro současnost i věčnost.

To je důvod, proč Jan Křtitel zdůrazňoval, že Ježíš je Syn Boží, který snímá hřích světa. Je jediný, kdo nás může spasit. Je absolutně jediný. Není nikdo jiný jako On. Je jediným Synem Božím. Zemřel na kříži, protože jen on mohl zaplatit pokutu za naše hříchy. Vstal z mrtvých a žije právě teď po Boží pravici pro nás. Je živým Kristem.

- Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život (1J5,13).

Psaním této epištoly Jan sleduje dva cíle: 1. abyste věřili ve jméno Syna Božího - to je spasení a 2. abyste věděli, že máte věčný život - to je následný život v jistotě. To je důvod, proč Jan napsal tuto epištolu - "Abyste věřili v Božího Syna a když věříte, abyste věděli, že máte věčný život."

Jan si dává práci, že nám ve svých zprávách podrobně píše tyto věci, abychom si byli jisti. Abychom to věděli, že jsme spaseni a abychom ctili Boha, když to víme. Nejde o to, kolik víry máme, jde o to, zda věříme Kristu, zda jsme jej pozvali a srdcem přijali. To je důležité pro náš život.

Když máme ujištění o věčném životě, může to mocně ovlivnit naše prožívání toho všeho, co nás v životě potkává. A můžeme si být jisti s ap. Pavlem... Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. Římanům 8:38nn Tato jistota může náš pozemský život významně proměnit... Především však bude mít vliv na samotný vztah s Pánem Ježíšem Kristem. Máš Krista jako svého Spasitele? To je jediná otázka, na kterou si musíš dnes odpovědět.

Máš-li Ježíše, máš-li Syna, máš život - jsi spasen a bát se ničeho nemusíš. A s radostí Jej můžeš očekávat každý den. Advent bude pro Tebe každého dne, nejen v tomto čase.